

८। २। १८। इति काशिकोक्ता लक्ष्य रत्नम् ।
इत्युज्ज्वलदत्तः ।) स्वयंवेष्टीयदिलीपराजपुत्रः ।
स तु अयोध्याधिपतिः । श्रीरामचन्द्रस्य प्रपिता-
महः । यथा, रघुः । ३। १८।

“स जातकर्मण्यखिले तपस्विना
तपोवनादेव पुरोधसा कृते ।
दिलीपसुतमैगिराकरोद्भवः
प्रयुक्तचंस्वार इवाधिकं बभौ ॥”

तन्नामयुतुपतिर्यथा,—

“युतस्य यायादयमन्तमर्भक-
स्तथा परेषां युधि चेति पार्थिवः ।
अवेक्ष्य धातौर्गमनार्थमर्भ-वि-
चकार नान्ना रघुमातसम्भवम् ॥”

इति रघुवंशे महाकाव्ये । ३। २१ ॥

(अथ पिता दिलीपः माना सुदक्षिणा । अयं
हि अन्धमेधयशदीप्तितस्य पितुर्वेष्टीयाश्चरन्त्ये
नियुक्तस्तद्व्यहारिणं देवराजं जितवान् । अथ
बहुकालं राज्यसुखमनुभूय धिक्चिन्तामाधारे
सर्वं वित्तं ब्राह्मणसातु हतवानपि गुरुदक्षिणा-
र्थिना धरतनुशिष्येण कौत्सेनाभ्यर्चितः कुबेरं
विजित्य धनान्यादाय तस्मै प्रदत्तवान् । अथ
स पुत्रमजं यौवराज्येभिषिष्य विगनविषयाभि-
कायो योगसमाधिना भगवत्-सायुष्यमाप्तवान् ।
तथा च रघुवंशे । ८। २१ ।

“अथ वीर्य रघुः प्रतिष्ठितं

प्रकृतिज्वात्मजमात्मवत्तथा ।

विविधेषु विनाशप्रधर्मसु

त्रिदिवस्थेष्वपि निःसृज्योऽभवत् ॥”

“अथ काशिकेन्यपेक्षया

गमयित्वा समदर्शनः समाः ।

तमसः परमापदस्यं

पुरश्चं योगसमाधिना रघुः ॥” ॥

भौमादिवदेकदेशयष्ट्ये रघुवंशकाव्यम् । यथा,

“रघुरपि कार्यं तर्पणं च पात्रम्

तस्य च टीका चापि च पात्रा ॥”

एवं “रघोः कार्यं पदे पदे ॥” एतादृशतौ ॥

अपि च ।

“रञ्जयतीति । राजा प्रभुः । तेन ‘राजा

प्रकृतिरञ्जनात् ।’ इति रघुः ।” इति उणादि-

कृतौ उज्ज्वलदत्तः । १। १५६ ॥ ॥ रघु-

वंशीयमात्रम् । तत्र बहुवचनान्तः । यथा,

रघुवंशे । १। ६ ।

“रघूनामन्वयं वक्ष्ये तनुवाग्विभवोऽपि सन् ॥”

खड्गति द्रुतं गच्छतीति । श्रीप्रगामिनि, त्रि ।

यथा, ऋग्वेदे । ५। ३०। १४ ।

“अथो न वाजी रघुरव्यमानः ॥”

“रघुः श्रीप्रगामी ।” इति तद्व्याख्ये सायणः ॥”

रघुकारः, पुं, (रघुं तदार्थं कार्यं करोतीति ।

ह्र + “कर्मण्यम् ।” ३। २। १। इति अण् ।)

कानिदासः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,

आर्यासप्तशत्याम् । ६६७ ।

“पूर्वैस्त्रिभिरुदतां गुणाढ्यभभूतिवाचरघुकारैः ।

वाग्देवीं भजतो मम सन्तः पश्यन्तु की दोषः ॥”

यथा च ।

“सीमन्तिनी च नलिनी च कुसुद्वती च

चन्द्रप्रभा च रघुकारसरस्वती च ।

कान्तोज्ज्वला हिमवता रविरस्मितमा

मेघावृता जङ्घिषाभिहता न भाति ॥”

रघुद्वन्द्वः ॥)

रघुनन्दनः, पुं, (रघून् रघुवंशसम्भूतान् नन्दय-

तीति । नन्दि + ल्युः ।) श्रीरामः । इति शब्द-

रत्नावली ॥ (यथा, रायायणे । १। ५२। १२ ।

“ततो वशिष्ठो भगवान् कथाम् रघुनन्दन ! ।

विश्वामित्रमिदं वाक्यमुवाच प्रहसन्निव ।”

वङ्गदेशीयनवहोपनिवासी स्मार्तः पण्डित-

विशेषः । स च प्राचीनस्मृतिसंयोजकता ।

मज्झिमासत्त्वाद्यदार्विश्रुतितत्त्वप्रणेता वन्द्य-

चटीयश्रीहरिहरभट्टाचार्यात्मजः । यथा,—

“प्रणम्य सखिदानन्दं परमात्मानमीश्वरम् ।

सुनीलाङ्गां स्मृतैस्तत्त्वं वक्ति श्रीरघुनन्दनः ।

मल्लिच्युपे दायभागे चंस्कारे शुद्धिर्निर्णये ।

प्रायश्चित्ते विवाहे च तिथौ जन्माष्टमीव्रते ॥

दुर्गास्तवे अथकृतावेकादश्यादिनिर्णये ।

तद्भागभवनोत्तमं दृष्टोत्तमैत्रये व्रते ॥

प्रतिष्ठायां परीक्षायां ज्योतिषे वास्तुयज्ञके ।

दोषायामाह्निके हव्ये चैत्रे श्रीपुरुषोत्तमे ॥

सामश्राद्धे यजुःश्राद्धे शूद्रहव्यविचारणे ।

इत्यष्टाविंशतिस्थाने तत्त्वं वक्ष्यामि यततः ॥”

इति मज्झिमासत्त्वम् ॥

अपरः पण्डितविशेषः । स च वर्तमानप्रदेशान्त-

र्गतमाङ्ग्यामनिवासिचरः । राष्ट्रीयश्रेष्ठोक्तः

किशोरीमोहनगोस्वामिस्त्रुः श्रीमन्नित्यानन्द-

वंशीयगोस्वामी । भागवतचिन्तामन्त्रजणरमापरि-

चयकृन्दोपमङ्गरीटीकायाख्यानकौस्तुभदीपारम्भा-

यणप्रभृतयो नवहो यन्त्रास्तुतप्रणीताः सन्ति ॥

रघुनाथः, पुं, (रघूनां नाथः । सुभादिवात् लृङ्-
भावेः ।) श्रीरामः । इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा, रघुः । १५। ५४ ।

“रघुनाथोऽप्यगच्छेन मार्गसन्दर्शितात्मना ।

मच्चौजसा संयुज्जे शरत्काले दवेन्दुना ॥”

रघुपतिः, पुं, (रघूनां पतिः ।) श्रीरामः । यथा,

“यदुपतेः क गता मधुरा पुरी

रघुपतेः क गतोत्तरकौशला ।

इति विचिन्त्य कुबज्ज मनः स्मिरं

न सदितं जगद्व्यवधारय ॥”

इति रूपगोस्वामी ॥

(केषाचित् पण्डितानां नाम । यथा, रघुनाथ-

शिरीसणिः अयन्तु नैयायिकः गङ्गेशोपाध्याय-

कृतयात्रिपञ्चकादौटीकाकारः । रघुनाथ चक्र-

वर्ती अयममरकोषस्य टीकाकारः । रघुनाथ

तर्कवागैशः । रघुनाथ सरस्वती । रघुनाथ

दासगोस्वामी । अयं हि श्रीचैतन्यदेवस्य

प्रियभक्तः आसीत् । स्ववाक्यादिभक्तियत्य-

प्रणेता । अयं खलु अशेषवैराग्यसम्पन्नः यशो-

हरनिवासिचरः कायस्थकुलभूषणं मधुरान्त-
र्जनिगोवर्तनगिरितटे राधाकुण्डे मर्गदेहं
विहाय स्वर्धामागतम् । तत्समाधिरधुनापि
तत्रैवास्ते सेव्यतेऽद्यापि बहुभिर्बन्धवैः ॥

रघुवंशः, पुं, स्त्री, (रघोर्वंशः सन्ततिर्वंशेनीयो
यस्मिन् । यद्वा रघूनां वंशमधिष्ठत्य ज्ञतमिति
अन्त्युक् च ।) कानिदासकृतरघुराजान्वय-

वर्णनमहाकाव्यस्यविशेषः । यथा,—

“रघूनामन्वयं वक्ष्ये तनुवाग्विभवोऽपि सन् ।

तद्गुणैः कर्ममागम्य चापनाय प्रचोदितः ॥”

इति रघुवंशे महाकाव्ये । १। ६ ॥

(अयं हि जनविश्वसर्गात्मको ग्रन्थः । अत्र

दिलीपादारभ्य अस्मिन्वर्षेणानां वस्तु दर्शित-

तम् । पुं, रघोर्वंशः । यथा,—

“जयति रघुवंशतिलकः कौशल्यानन्दिवर्धनो

रामः ॥”

इति रामायणम् ॥)

रघुवंशतिलकः, पुं, (रघुवंशे तिलक इव शोभा-

जनकत्वात् ।) श्रीरामः । यथा,—

“जयति रघुवंशतिलकः कौशल्यानन्दिवर्धनो

रामः ।

इत्यवदननिघनकारी दाशरथिः पुण्डरीकाक्षः ॥”

इति रामायणम् ॥

रघुवरः, त्रि, (रघुसु वरः श्रेष्ठः ।) रघुवंशीयश्रेष्ठः ।

यथा, रामायणे ।

“रामं जप्यन्पूर्वजं रघुवरं शीतापतिं सुन्दरं

काकुत्स्थं कथयामयं गुणनिधिं विप्रप्रियं

धार्मिकम् ॥”

रघुद्वन्द्वः, पुं, (उद्वहतीति । उतु + वद् + अच् ।

रघूनां उद्वहः रत्नाभारधारकः ।) श्रीरामः ।

इति शब्दरत्नावली ॥

रङ्गः, पुं, (रमते गुण्यतीति । रम् + बाहुलकात्

रमेरपि कः ।) इति कः । इत्युज्ज्वलदत्तः । १।

४० ।) ह्रपञ्चः । मन्दः । इति मेदिनी ।

के, ११ ॥

रङ्गः, पुं, (रमते इति । रम् + बाहुलकात् कः ।)

नृगविशेषः । इत्यमरः । २। ५। १० ॥ स

तु श्वनपृष्ठहरिणः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रङ्गः, स्त्री पुं, (रङ्गतीति । रङ्ग + अच् । रङ्गते

अस्मिन् । रङ्ग + अचिकरणे चच् वा ।)

धातुविशेषः । रङ्ग इति भाषा ॥ तनुपर्यायः ।

अष्टः २ त्रयम् ३ आपूर्यम् ४ वज्रम् ५ मधु-

रम् ६ हिमम् ७ कुक्कुटम् ८ पिच्छम् ९ पूति-

गन्धम् १० । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्त-

त्वम् । हिमत्वम् । कषायत्वम् । ज्वरहरत्वम् ।

मेहघ्नत्वम् । कृमिपाण्डुदाहशमनत्वम् । कान्ति-

करत्वम् । रसायनत्वम् । तद्विशेषो यथा,—

“श्वेतं मृदु लघु खल्वं क्षिप्रसुखसहं हिमम् ।

सूत्रपत्रकरं कान्तं मधुश्रेष्ठसुदाहृतम् ।

चुरकं मिश्रकक्षापि दिविषं वज्रसुखम् ।

उत्तमं चुरकं तत्र मिश्रकं त्वहितं मतम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥